

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Devrimin Onuncu Yıldönümünde

(14)

Gerçek Değişim, Hilafet İçin Olan Devrimdir

25 Ocak devrimi, ümmetin Mısır'daki hareketinin, çevresinden izole olmuş bir hareket olmadığını, daha çok diğer İslam beldelerindeki devrimin sonuçları olan bir devrimin başlangıcı olduğunu teyit etmiştir. Zira Mübarek ve rejimine yapılan öfkeli yürüyüşler, tüm ümmetin gerçekleştirmeyi hayal ettiği umutların ve özlemlerin gerçekleşmesi için bir iyimserlik ve müjde kaynağı olmuştur. Nitekim 02 Şubat 2011 günü, çok sayıdaki haydutların Tahrir Meydanı'ndaki göstericilere taş, sopa, bıçak ve molotof kokteyli ile saldırdıkları, diğer bazılarının da develere binmelerinin yanı sıra (ki bu nedenle bu olay, deve savaşı olarak adlandırılmıştır) atlara ve katırlara binerek kılıç, bıçak ve sopa salladıkları önemli bir gün olmuştur. Bu olay, Mübarek'in 01 Şubat 2011 akşamı yapmış olduğu "tutkulu" konuşmasına duyulan geçici bir sempatiyle son bulmuştur. Zira konuşmasında "Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde tekrar aday olma niyetinde olmadığını", bu ülkede doğup yaşadığını, bunun için savaştığını ve bu ülkenin topraklarında öleceğini söyleyerek protestoculardan Tahrir Meydanı'nı terk etmelerini talep etmiştir.

Deve savaşı birçok Mısırlının sempatisini kazanmıştır. Zira bunun üzerine oturma eylemlerine katılmak için sokağa dökülmüşler ve gençler, Mübarek ve rejimi yıkılıncaya kadar devrimlerini tamamlamaya olan bağlılıklarını artırmıştır. Nitekim deve savaşının ikinci gününün sonunda, Mübarek'in yönetimini reddeden göstericilerle birlikte halkın sempatisinin artması karşılığında Mübarek'i destekleyen gösteriler hafiflemiştir. Yüzbinlerce kişi Tahrir Meydanı'nda gösteri yaparak, "ayrılış cuması" olarak adlandırdıkları günde Mübarek'in görevi bırakmasını talep etmişlerdir. Nitekim 11 Şubat 2011 Cuma günü saat 18.00'de, Başkan Yardımcısı Ömer Süleyman, yaptığı kısa bir açıklamada, Cumhurbaşkanının istifa ettiğini ve Silahlı Kuvvetler Yüksek Konseyi'ni ülkenin idaresini yürütmekle görevlendirdiğini duyurdu.

Böylece devrimciler, Mübarek'in görevden alınması ilan edilir edilmez rejimin devrileceğini düşündüler. Ancak daha öncede söylediğimiz gibi olan, rejimin başının değil Mübarek'in başının devrilmesiydi. Oysa olması gereken, iktidardaki Laik rejimin devrilip diğer insanların dışında tek bir ümmet olması itibarıyla ümmeti birleştirecek olan İslam Devleti kuruluncaya kadar devam etmekte. İşte ümmeti harekete geçiren motor, bu büyük umut olmalıydı. Nitekim başta mücrim Amerika devleti üzere ümmeti kafir Batı ülkelerine olan bağımlılıktan ve aşağılanmadan kurtaracak bizzat budur. Çünkü devrimleri çalan ve onu istediği yere götüren bu mücrim devlettir. Zira o, değişime özlem duyan hareketli kitleleri yönlendiren ve İslam beldelerindeki rejimlerin Amerika'ya ve onun en önemli itici gücü olan kafir Batı'ya olan bağımlılıktan kurtuluşu teşkil eden İslam'dan uzaklaştırmak istemektedir. Hala sömürgeci kafir dayanağı olmaya devam eden ve ümmetin devletinin ve Hilafet Devleti'nin temsil ettiği gerçek nizamının yıkılmasından bu yana ümmetin çektiği belanın kökü ve hastalığın kaynağı olan rejimlerini devirmeksizin bu hain ajanları devirmenin ne önemi var ki?!

Ocak devrimi ve sonrasındaki öfke yürüyüşlerinde, Mısır'daki Müslüman Kardeşler ve selefilere, Tunus'taki İslami Nahda Hareketi ve Suriye'deki bazı savaşçı gruplar gibi İslami referansı olduğu bilinen hareketlerin çağrıda bulunduğu sloganlar net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Zira bu bölgelerde, "Çözüm İslam'dır" sloganları atıldığı gibi "Allah'tan başkasının önünde eğilmeyeceğiz", "Allah'a yardım edin ki Allah da size yardım etsin" ve "Allah için Allah için" şeklinde İslam temelinde değişime ağırlık veren diğer sloganlar da atılmıştır.

Ama Őimdi sorulması gereken soru Őudur; o d6nemde iktidara gelen bu hareketlerin liderleri bu sloganlarına bağlı mı kaldılar yoksa bu sloganları bırakıp iktidardaki laik liderlerden daha fazla mı pragmatik davrandılar?

O d6nemde bu 6lkelerde yapılan seğimler sonucunda yeni liderler geldi ve oyların çoğunluğunu İslami sloganlar atarak kazandılar. B6ylece insanlar, hayır var diyerek onların seğimleri kazanmalarından dolayı sevindiler. Zira insanlar, bu liderlerin bu hayra değer verdikleri akidelerine g6re karakterize olmuŐlar ve bu sloganların uygulanmasını beklemişlerdir.

Ancak cumhuriyet sistemi kabul edilebilir hale gelmiş, sivil devlet onların terimlerinden biri haline gelmiş, çoğulculuk ve demokrasi çağırısı yapmaya başlamışlar ve Ő6yle demiŐlerdir: "İslam Demokrasisi". Aynen kendilerinden 6nceki sırtlanların çok garip bir Şekilde "İslam Sosyalizmi" dedikleri gibi! Sanki İslam'ın makbul olabilmesi için İslam'ın ondan onun da İslam'dan olmadığı bu garip kıyafeti giydirmek zorunluymuŐ gibi! T6m bunlar, bu asırdaki egemenlik ve otoritenin sahibi olan Batı'yı hoŐnut etmek içindir. BaŐımıza belaları ve felaketleri getirenin, bizim geri kalmamıza neden olanın, 6mmetimizi paralayanın, onun heybetini yok edenin, 6mmetin birçok yerini iŐgal edenin ve 6mmetin baŐ d6Őmanı Yahudi varlığını en kutsal yerimiz olan m6barek topraklara dikenin Batı olduğunu bilmiyorlar mı?! Tabi "6mmetin birliği" Őeklindeki sloganlar alanlardan yok olup gitti; 6nk6 bu birlik, Batılı efendilerinin izin vermediği kırmızı çizgidir.

6mmetin, muasır d6nyamızdaki t6m alanlarda liderlik konumunu yeniden kazanması için araması gereken deęiŐimin k6kl6 olması gerekir. Dikkat edin 6mmet, uzuvlarının paramparça olduğunu, ciddi Şekilde geri kaldığını, izzet ve onurun t6m tezah6rlerinden yoksun bırakıldığını g6rmeye devam ediyor. K6kl6 değişim, sadece Arap Baharı devrimlerini yaŐayan Arap 6lkeleri için olmadığı gibi sadece bu 6mmetin geri kalan b6lgeleri için de değildir. Ancak değişim, doğusu, batısı, kuzeyi ve g6neyi ile t6m muasır d6nyayı kapsamalıdır.

Doğru deęiŐimin, s6m6rgeci d6Őmanlarımızın ektiği zehirli fikirlere y6nelik k6kl6 bir değişim olmasını istiyorsak, bunları temel k6lt6r6m6zle deęiŐtirerek temel k6lt6r6m6z6 hayatımıza egemen kılmamız bir zorunluluk haline gelmiŐtir. Zira bizi mutlu edecek, bizim için kerim ve onurlu bir hayat hazırlayacak olan gerçek değişime g6t6recek olan işte budur. Bu ise Batı ve onun k6lt6r6yle savaŐarak ve İslami k6lt6r6m6z6 doğru bir Şekilde anlayarak olacaktır. Dolayısıyla bu değişim s6recini, s6z ve fillerinde hala saptırıcı Batı k6lt6r6n6n etkilerini 6ne ıkıranların y6r6tmesi imkansızdır.

Bu silsilenin geri kalan b6l6mlerinde, doğru bir deęiŐimin nasıl olduğunu, devrimcilerin devrim y6r6y6Őlerinde nerede hata yaptıkları ve ileriki g6nlerde bu hataları nasıl telafi edeceğini ele alacağız?

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi için Yazan

Hamid Abdulaziz